

**בש"פ 1964/15 - מאור אוזון נגד מדינת ישראל**

**בבית המשפט העליון**

**בש"פ 1964/15**

לפני:

כבוד השופט י' הנדל

המבקש:

מאור אוזון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור ובקשה לעיוכב ביצוע פסק דין של בית המשפט המחויז בbaar שבע בע"פ 57680-01-15 שניתן ביום 18.3.2015 על ידי כבוד הנשיא י' אלון והשופטים ר' ברקאי ו' עדן

תאריך הישיבה:

ה' בניסן התשע"ה (25.3.2015)

בשם המבקש:

עו"ד Amir Nabon

בשם המשיבה:

עו"ד שרת משגב

**החלטה**

מנוחת בפניו בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית משפט המחויז בbaar שבע (כב' הנשיא י' אלון והשופטים ר' ברקאי ו' עדן) בע"פ 57680-01-15.

עמוד 1

שמעתי את טענות הצדדים באריכות, ונדמה כי על רקע החלטת בית משפט המחויזי והסכמת הצדדים לנקיודה מסוימת, הבקשה אינה מצדיקה ממן ערך בזכות. הטעם לדבר הוא כי הסוגיה העיקרית שעולה היא – האם מן הדין להורות על ביטול כתוב אישום שהוגש נגד המבוקש בתיק העיקרי, מחמת העדר שימוש. בנושא זה חלוקים הצדדים. הסניגור סבור כי יש להורות על ביטול כתוב האישום, בגין העדר שימוש המדינה. אלא שב��bihut הדינו, מוסכם כי בית משפט המחויזי לא הביע דעתו בעניין. מקובל על ב"כ המדינה כי הסניגור רשאי להעלות טענה זו בפני בית המשפט השלום בתיק העיקרי, תוך שמירת זכויות המדינה להתנגד לטענה לגופה.

בנסיבות אלו דין הבקשה להידחות. לצד זה יש להציג כי הסניגור יכול להעלות את הטענה האמורה – ביטול כתוב האישום מחמת העדר שימוש בפני בית משפט השלום בתיק העיקרי, אשר ידוע בה אחר שמיעת הצדדים. אין בכך הבעת עמדה בדבר טענות הצדדים. הדבר ישמע וידוע בפני הערכאה המתאימה.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ה (25.3.2015).

שׁוֹפֵט